

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: BRUDSTYKKE AF EN FORTÆLLING (1)

Citation: Jacobsen, J. P.: "BRUDSTYKKE AF EN FORTÆLLING (1)", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-jacob03val-shoot-workid64262.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

BRUDSTYKKE AF EN FORTÆLLING (1)

118

119

Udenfor Skipper Børges Sted i Hestemønestræde stod der en hel Række Smaapoge og Læredrenge og stirrede opmærksomt over paa Huset paa den anden Side. Med Hænderne i Lommen og med Hovederne halvt begravede mellem de opslaaede Trøjekravers Flige, tæt trykket op mod Muren stod de ganske stille og lod sig gjennebløde af den tætte Regn. Engang imellem hvidskede de hurtigt et Par Ord til hinanden og pegede med Albuen over paa Huset, ellers var de stille som Mus og stod og stirrede frem for sig med uforstyrrelig Opmærksomhed.

Huset, de saa paa, var lavt og lille, Bindingsværk paa en lav Graastenssokkel, det havde tre Fag smaa Vinduer og et stort faldefærdigt Bislag, der foroven endte i tre lange Spidser ligesom sorte Horn, og paa den midterste sad der en Knap eller Haand med tre opstrakte Fingre. Under de to Fag Vinduer var der brede Solbænke af Træ, under det tredie var Bænken raadnet bort og kun de to Ormehoveder, der havde holdt den, strittede frem med Søm i Nakken og gabede 120 tørstigt ned mod den nære Rendesten. Der var Lys derinde bag de regnvaade Ruder og Skygger af et Hoved tegned sig nu og da utydeligt paa det røde Muls Forhæng, der dækkede den nederste Halvdel af Karmen. Andet var der ikke at se, men Sagen var den, at den følgende Dag skulde der En rettes, og her boede Skarpretteren. Derfor stod Drengene og saa derover. Mester Anders, det hed Skarpretteren, var hjemme og var just ivrig beskjæftiget med at binde Armene paa en gammel Mand, der laa inde i en Alkove i Baggrunden af Stuen, Benene var han færdig med, de var viklede ind i et tykt Uldlagen og surrede forsvarligt, det var blevet gjort, mens den Gamle sov, men nu kneb det med Armene, for han var vaagnet og vilde bide Mester Anders i Fingrene, men da Bøddelknegten, der stod og holdt Lj^set, fik hans Hoved trykket ned i Hovedpuden, fik de endelig Magt med ham.

Den ustyrlige Gamle var Mester Anderses Fader, den gamle Mester Anders, der ogsaa havde været Skarpretter, men han var bleven gal i Tjenesten, og saa havde Sønnen faaet Bestillingen. I Almindelighed var han meget fredelig og stille, men saa snart han hørte eller saa noget til sit forrige Handværks Instrumenter, blev han ustyrlig rasende ....